

Oikeustapauskokoelma

Asia C-327/13

Burgo Group SpA
vastaan
Illochroma SA
ja
Jérôme Theetten

(cour d'appel de Bruxelles'n esittämä ennakkoratkaisupyyntö)

Ennakkoratkaisupyyntö — Oikeudellinen yhteistyö yksityisoikeudellisissa asioissa — Maksukyvyttömyysmenettelyt — Käsite ”toimipaikka” — Konserni — Toimipaikka — Oikeus aloittaa maksukyvyttömyyttä koskeva sekundäärimenettely — Kriteerit — Henkilö, jolla on oikeus pyytää maksukyvyttömyyttä koskevan sekundäärimenettelyn aloittamista

Tiivistelmä – Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 4.9.2014

- Oikeudellinen yhteistyö yksityisoikeudellisissa asioissa — Maksukyvyttömyysmenettelyt — Asetus N:o 1346/2000 — Kansainvälinen toimivalta aloittaa maksukyvyttömyysmenettely — Sekundäärimenettely — Velallinen, jolla on toimipaikka sen valtion alueella, jossa on sen kotipaikka — Toimipaikan käsite — Toimipaikan, joka on oikeuskelpoinen, kuulumisen kyseisen käsitteen piiriin — Kriteerit*
(Neuvoston asetuksen N:o 1346/2000 2 artiklan h alakohta ja 3 artiklan 2 kohta)
- Oikeudellinen yhteistyö yksityisoikeudellisissa asioissa — Maksukyvyttömyysmenettelyt — Asetus N:o 1346/2000 — Kansainvälinen toimivalta aloittaa maksukyvyttömyysmenettely — Sekundäärimenettely — Henkilöt, joilla on oikeus pyytää sekundäärimenettelyn aloittamista — Arviointi kansallisen oikeuden perusteella — Rajoittamista pelkästään velkojiin, joiden kotipaikka on siinä jäsenvaltiossa, jossa asianomainen toimipaikka sijaitsee, tai pelkästään velkojiin, joilla on saatava, joka perustuu kyseisessä toimipaikassa harjoitetusta toiminnasta johtuvaan velvoitteeseen, ei voida hyväksyä*
(Neuvoston asetuksen N:o 1346/2000 29 artiklan b alakohta)
- Oikeudellinen yhteistyö yksityisoikeudellisissa asioissa — Maksukyvyttömyysmenettelyt — Asetus N:o 1346/2000 — Kansainvälinen toimivalta aloittaa maksukyvyttömyysmenettely — Sekundäärimenettely — Päämenettelyyn, joka on likvidaatiomenettely, liittyvän sekundäärimenettelyn aloittaminen — Tarkoituksenmukaisuuskriteerien huomioon ottaminen — Kansallisen oikeuden soveltaminen — Edellytykset*

(Neuvoston asetus N:o 1346/2000)

1. Maksukyvyttömyysmenettelyistä annetun asetuksen N:o 1346/2000 3 artiklan 2 kohtaa on tulkittava siten, että kun yhtiö on asetettu selvitystilaan muussa jäsenvaltiossa kuin siinä, jossa on yhtiön kotipaikka, kyseinen yhtiö voi myös olla maksukyvyttömyyttä koskevan sekundäärimenettelyn kohteena toisessa jäsenvaltiossa, jossa on sen kotipaikka ja jossa se on oikeuskelpoinen.

Asetuksen N:o 1346/2000 2 artiklan h alakohdassa ei nimittäin yhtäältä suljeta pois sitä, että kyseisessä säännöksessä tarkoitettu toimipaikka voi olla oikeuskelpoinen ja sijaita jäsenvaltiossa, jossa yhtiöllä on sen sääntömääräinen kotipaikka, sillä ehdolla, että toimipaikka täyttää kyseisessä säännöksessä asetetut kriteerit.

Jos toimipaikan käsitettä olisi tulkittava siten, että se ei voisi kattaa velallisyhtiön taloudellisen toiminnan paikkaa, joka täyttää kyseisessä 2 artiklan h alakohdassa nimenomaisesti asetetut kriteerit ja sijaitsee sen jäsenvaltion alueella, jossa kyseisen yhtiön sääntömääräinen kotipaikka sijaitsee, paikallisilta eduilta, joihin kuuluvat muun muassa kyseiseen jäsenvaltioon sijoittautuneiden velkojien edut, evättäisiin toisaalta asetuksessa säädetty suojia, jonka muotona on sekundäärimenettelyn aloittaminen kyseisessä jäsenvaltiossa. Lopuksi tällainen tulkinta voi merkitä siihen jäsenvaltioon, jossa on velallisyhtiön kotipaikka, sijoittautuneiden velkojien syrjivää kohtelua etenkin muihin jäsenvaltioihin, joissa mahdollisesti sijaitsee muita velallisen toimipaikkoja, sijoittautuneihin velkoihin nähden.

(ks. 32, 35, 38 ja 39 kohta sekä tuomiolauselman 1 kohta)

2. Maksukyvyttömyysmenettelyistä annetun asetuksen N:o 1346/2000 29 artiklan b alakohtaa on tulkittava siten, että kysymystä siitä, millä henkilöllä tai viranomaisella on oikeus pyytää sekundäärimenettelyn aloittamista, on arvioitava sen jäsenvaltion kansallisen oikeuden perusteella, jonka alueella kyseisen menettelyn aloittamista on pyydetty. Oikeutta pyytää sekundäärimenettelyn aloittamista ei voida kuitenkaan rajoittaa pelkästään velkoihin, joiden kotipaikka on siinä jäsenvaltiossa, jonka alueella asianomainen toimipaikka sijaitsee, tai pelkästään velkoihin, joiden saatava perustuu kyseisessä toimipaikassa harjoitetusta toiminnasta johtuvaan velvoitteeseen.

Antaessaan kansallisia säännöksiä, jotka koskevat kysymystä siitä, millä henkilöillä on oikeus pyytää sekundäärimenettelyn aloittamista, jäsenvaltioiden on nimittäin huolehdittava siitä, että asetuksen tehokas vaikutus varmistetaan asetuksen tavoite huomioon ottaen. Yhtäältä asetuksen säännöksillä, jotka koskevat velkojan oikeutta pyytää sekundäärimenettelyn aloittamista, pyritään etenkin lieventämään jäsenvaltion, jonka alueella päämenettely on aloitettu, oikeuden yleisen soveltamisen vaikutuksia sallimalla tietyn edellytyksin sekundäärimenettelyjen aloittaminen eri intressien, joihin sisältyy muitakin intressejä kuin paikallisia etuja, suojaamiseksi.

Toisaalta asetuksessa tehdään selvä ero alueellisten menettelyiden, jotka on aloitettu ennen päämenettelyn aloittamista, ja sekundäärimenettelyiden välillä. Pelkästään ensiksi mainittujen menettelyjen osalta oikeus pyytää niiden aloittamista on myönnetty ainoastaan velkojille, joiden kotipaikka tai asuinpaikka on siinä jäsenvaltiossa, jonka alueella asianomainen toimipaikka sijaitsee, tai joiden saatava perustuu kyseisessä toimipaikassa harjoitetusta toiminnasta johtuvaan velvoitteeseen. Tästä seuraa a contrario, että kyseisiä rajoituksia ei sovelleta sekundäärimenettelyihin.

Lopuksi mahdollinen sekundäärimenettelyn aloittamisen pyytämistä koskevan oikeuden rajoittaminen pelkästään paikallisiin velkoihin merkitsee kansalaisuuteen perustuvaa välillistä syrjintää, jota ei voida perustella.

(ks. 46–51 kohta ja tuomiolauselman 2 kohta)

3. Maksukyvyttömyysmenettelyistä annettua asetusta N:o 1346/2000 on tulkittava siten, että silloin, kun maksukyvyttömyyttä koskeva päämenettely on likvidaatiomenettely, se, ottaako tuomioistuin, jonka käsiteltäväksi on saatettu maksukyvyttömyyttä koskevan sekundäärimenettelyn aloittamista koskeva pyyntö, huomioon tarkoituksenmukaisuuskriteerejä, kuuluu sen jäsenvaltion kansallisen

oikeuden alaan, jonka alueella kyseisen menettelyn aloittamista on pyydetty. Kun jäsenvaltiot vahvistavat tällaisen menettelyn aloittamisen edellytykset, niiden on kuitenkin noudatettava unionin oikeutta ja erityisesti sen yleisiä periaatteita sekä asetuksen N:o 1346/2000 säännöksiä.

Lisäksi tuomioistuimen, jonka käsiteltäväksi on saatettu sekundäärimenettelyn aloittamista koskeva pyyntö, on otettava kansallista oikeuttaan soveltaessaan huomioon päämäärät, joita mahdollisuudella aloittaa tällainen menettely tavoitellaan.

Lopuksi sekundäärimenettelyn aloittamisen jälkeen tuomioistuimen, joka on aloittanut kyseisen menettelyn, on otettava huomioon päämenettelyn tavoitteet ja asetuksen rakenne vilpittömän yhteistyön periaatetta noudattaen.

(ks. 65–67 kohta ja tuomiolauselman 3 kohta)